

в. „Нова Струя“

Излиза всѣка

Сѣбота.

годишенъ абонаментъ 4 л.,

полугодишенъ 2 лева,

Единъ брой 10 ст.

НОВА СТРУЯ

ВѢСТНИКЪ ЗА ПОЛИТИКА И ПРОСВѢЩЕНИЕ

Всичко, що се отнася до вѣстника, се изпраща на адресъ: Редакция на в. „Нова Струя“ въ гр. Плѣвенъ.

Плѣвенъ, 5-во „Ваша“!

За обявление се плаща по 10 ст. на първата страница и по 5 ст. на четвъртата. Целияски публикации при особно споразумѣние.

Съ душевна скърбъ извѣстяваме на приятели и познати, че на 24 Декемврий м. г. въ 3 ч. сутрента въ Женева е починалъ незабравимия и обичния ни другарь:

Иванъ Х. Петковъ

(Родомъ отъ Видинъ)

Покойния бѣше студентъ по Правото въ Женева и му оставаше само нѣколко мѣсеца до свършване наукитѣ си; той съ своята добротата, твърдъ характеръ и вежливостъ бѣше лютилица на всички, които го познаваха.

Той имаше най-свободолюбиви убѣждения и бѣше всецѣло прѣдаденъ на Социалната Демокрация; и се готвише само ней да служи; но немилостивата смъртъ турна край на всичко.

Прости, другарю, ний ще продължаваме и распространяваме твоитѣ идеи и убѣждение и съ това ти винаги ще бѣдешъ съ насъ.

Сърдечни съболезнования къмъ опечаленото семейство.

Отъ блискитѣ му другари.

ЮР. ЮРДАНОВЪ

Нѣма да приема посѣщения на имения си день.

ИВАНЪ ИВ. ДОКОВЪ

Съобщава, че на имения си день 7 Януарий не ще приема посѣщение.

ИВАНЪ БУРДЖЕВЪ

нѣма да приема за именния си день.

Събка Цвѣтанова Диновска

и
Донко Н. Нишанджиевъ

ще се вѣнчаятъ, 7 Януарий 1902 г.

с. Привица

Орѣховица

ПЛѢВЕНСКО.

Новото министерство.

Ето въ продължение на една година вече три министерства се срутиха: Радославовъ-Иванчевъ падна по своитѣ зодумлуци и хищническа политика, Генералското министерство се отѣгли, защото то бѣше приврѣмено по волята на княза и най-сетнѣ Каравеловъ-Даневъ падна по своята неспособностъ да схване народнитѣ нужди или просто отъ желание да не хармонира своята политика съ тѣхъ.

Всѣки бозпристрастенъ български гражданинъ, всѣки, който милѣе за свободата и културния напредѣкъ на своя народъ, прѣдъ тѣзи бързи политически промѣни, инстинктивно ще се запита: кои сж причинитѣ на всичко това, защо става всичко тѣй у насъ? Какво прѣдвещаватъ тѣзи бързи министерки промѣни?

Когато прѣди нѣколко години въ Франция министерскитѣ промѣни ставаха почти на всѣки шестъ мѣсеци, когато не можеше да се задържи нито едно министерство по-вече, тогава независимия французски печатъ виждаше, че задъ туй брожение на политическитѣ умове се крие нѣщо опасно за свободата на французския народъ. Въ сжщото врѣме пѣкъ тѣзи, които бѣха най-големитѣ създатели на това положение трѣбеха навредъ противъ парламентаризма и републиканското управление, догдѣто най-сетнѣ избухна позорното за Франция Драйфусово дѣло и всичко лѣсна, като облъ-

день: монархиститѣ отвориха своитѣ карти и показаха своитѣ зѣби.

Дали и ний не се намираме въ едно подобно положение, дали и въ насъ задъ тѣзи чести министерски промѣни се не крие нищо страшно и опасно за народната свобода? Дали и надъ България се не вие нийния зълъ гени и иска да унищожи и задуши всичко тово, което може да ѝ даде животь, инергия и напредѣкъ?

Дотакова положение е сигналъ българския умъ и на горнитѣ въпроси той търси отговоръ. Но сравнението Франция съ България се различава само въ туй, че тамъ за всѣко течение се крие и една обществена сила плусъ политическата опитностъ, която притежава самия народъ, когато у насъ първото е слабо развито и търси подкрепа въ монархизма, а второ се състои въ една само-политическа неопитностъ.

До сега у насъ министерствата сж идвали по два начина: по-вечето по царска или княжеска милость, а само нѣкой пѣтъ, и то за разнообразия, по народна милость. До сега у насъ не е идвало министерство отдолу, както това се разбира въ политическия рѣчникъ на другитѣ по-напредѣли народи. Ако е бивало такъвъ случай, то тогѣ министерство не е идвало като носителъ на извѣстни искания или опрѣдѣлена идея, а просто и чисто по народна милость, защото нашия народъ не може да не съжали единъ партиенъ вождъ или една партия да страда дѣлти години въ зия безъ да ти не подигне до височина министерското кресло. Това най-добрѣ го казаха демократитѣ и прогресиститѣ. Тѣ дѣха отъ долу и като искаха да обличатъ оръдъ и борута, да служатъ Богу и Мамонъ, станаха самитѣ тѣ жертва, уви, тѣ принесоха жертва и цѣла България! Тѣ бѣха послѣднитѣ закопачи на българскитѣ надѣжди, тѣ нанесоха послѣдний ударъ на оне незакръпчалія и свободенъ народенъ духъ, тѣ унищожиха и послѣдната вѣра въ едно по-свѣтло бѣдаще. ....

Но не умира това що е безсмъртно, народа никога не умира, защото е веченъ животь. И каквито лоши резултати да даде днешното положение и блиското бѣдаще, но ще стане ясно едно: народа, този народъ, който работи женемъ и ношемъ, създава общественото богатство и крепи държавата на своитѣ плещи, ще познае, ще види, кои сж неговитѣ доброжелатели и кои—неговитѣ грабители и потеснители. Това раздѣление на понятията върху чисто българска почва, трѣбваше да се извърши и извършва се вече. Само въпросътъ е, главното е, кой ще се воспользува отъ всичко това, т. е. коя обществена сила или кой общественъ или политически факторъ ще вземе ръководящата роль? Положението щеше до бѣде много ясно, ако да не бъркаха финансовитѣ мъчнотии. Въ празния български държавенъ ковчегъ се издавиха отнѣколко врѣме насамъ много български министри и неговото напълняние чрѣзъ единъ заемъ за сега е платформата на българския монархизмъ и веригитѣ за българ. работенъ народъ.

И новото министерство, съставено отъ чисти прогресиво-либерали, ще поднесе тѣзи вериги на бъл. народъ съ спокойна съвѣсть, защото то не е изражение на народната воля, не е дошло отъ долу, а е дошло отъ горѣ, по княжеска милость и народна невавистъ

А кои смѣе да гарантира народната свобода, когато едно министерство иде по княжеска милость и по княжеско назначение?

Ето защо положението, въ което се намираме сега, налага на всичко интелигентно, на всичко това, което милѣе за народа и не-

говата свобода, длъжностъ да работи въ срѣдата на този народъ, да покаже смѣло и гордо неговитѣ грабители и потеснители, да подигне неговата вѣра въ бѣдащето и да го подготви за борбата, която може недалечното бѣдаще да донесе.

Юр. Юрдановъ.

Идеали и дѣйствителностъ.

II.

И тѣй интелигенцията, за която говорихме въ миналия брой, не подозира собственото си невѣжество и страхътъ си прѣдъ безпокойствията на общественитѣ борби. И въпрѣки очевидната си нѣмощъ въ мисль и воля, тя има нахалността да туря себе си въ редътъ на общественитѣ дѣятели. Тя мисли себе си въ редътъ на ония неуморими работници, чийто енергия, подпомогната отъ наличнитѣ вънкашни условия, измѣня околната срѣда и ѝ прѣдава единъ несравнено по-привлекателенъ колоритъ. Тя счита себе си въ числото на тия дѣятели, които внасятъ ново разбиране на нѣщата въ умътъ на обществото, нови планове въ неговитѣ дѣйствия, нови измѣнения въ самитѣ политически и економически отношения на хората. Тѣй че, тя смѣта себе си за дѣятелка по пѣтя на умственото развитие, безъ да притежава само една сносно развита мисль; по пѣтя на нравственото развитие, когато тя не притежава други качества, освѣнъ егоистическитѣ; по пѣтя на модерната еволюция въ политическитѣ учреждения, когато при нейния егоизмъ и при готовността ѝ да търпи всички унижения за нея е безразлично, коя доктрина ще бѣде меродавна въ управлението. Собствено ний не би трѣбало даже и да се занимаваме съ тая интелигенция като викаме, нейното слабостъ и об-

дѣятели. Ако първия карти е отрицателнитѣ придобивки въ общественитѣ борби, втория типъ интелигентни не правятъ и това. Не ще и дума, че относително натрупанието на обществени бѣди, тия хора не сж виновни, тѣй като тѣ не се явяватъ като активни распространители на деморализацията; обаче като лица, които твърдѣ добрѣ разбиратъ общественя животь, тѣ сж виновни само съ своята пасивностъ, съ своята бездѣятелностъ, съ това дѣто тѣхното бездѣйствие е дало възможностъ на едни безразсждни хора да заематъ видни мѣста въ нашитѣ народни движения, въ партиитѣ, въ управлението на страната. Приказката ни е за ония затворени сами въ себе си хора, които иматъ и умъ и чувство и доброта, но на които липса само едно — волята. Хората отъ тоя типъ сж малко въ сравнение съ първитѣ. У тѣхъ виѣ ще срѣцнете едно рѣдко трудолюбие въ развитието на умственитѣ дарби, едно завидно количество отъ систематизирани познания върху специалнитѣ въпроси отъ собствената имъ професия и върху всички останали, които въ дадения моментъ вълнуватъ обществото. Тѣ могатъ да ви дадатъ почти безпогрѣшни мнѣния за всичко. Самомнѣнието на лѣже-интелигентнитѣ у тѣхъ не сжществува. Науката имъ е приятна не защото тя ги окичва съ ореола на модерността, а защото тя е единственя имъ източникъ за утѣха въ затворничеството, което държавата насилствено имъ налага. Философията, науката, изкуството — това сж изворитѣ на оня умозрителенъ животь, що въздига човѣка въ неговитѣ собствени очи безъ да го кара въ тоя случай да импонира и съ това да става смѣшенъ и дотегливъ на ближнитѣ си. Обаче, за тѣзи хора съ това се изчерпва изоброяванието на добритѣ качества. По-нататѣкъ виѣ не търсете нищо у тѣхъ. Побужденията на тоя видъ хора сж пакъ отъ тѣсно егоистическо естество. Тѣхното занимание доставя полза не на другитѣ, а прѣнася душевна наслада лично тѣмъ; тѣ четатъ, тѣ изучаватъ, но не за да съобщатъ съ това нови мисли на обществото, а за да осѣятъ въ себе си едно самоласкателство—че тѣ не сж останали назадъ отъ вѣкътъ, че тѣ не прѣкарватъ въ лѣнностъ живота си както правятъ мнозина тѣхни събратия. Не търсете отпечатѣкъ отъ тѣхнитѣ дарби и познания въ околната срѣда. Уви, нито единъ сироманъ не може да имъ изпрати благодарността, която той чувствува къмъ своитѣ активни доброжелатели. Отъ този бѣдѣтеленъ типъ нито единъ невѣжественъ българинъ не е станалъ по-уменъ и по-мораленъ. Съ всич-

колосалност и научност на своите познания тия хора не сж принесли нито една стотна част от ония ползи, които и най-посредствения селски учител, снабден само съ воля и енергия, прънася на народа чрез своята далеч от каквато и да е систематична работа. Драгоценния умствен капитал стои запрън между черепните стъни като нъко количество злато, заровено въ земята от неговия скъперник—притежател; и както този материален капитал, създаден съ мъчителните трудове на нъколко поколения, е мъртавъ за производството, сжщо туй и умствените богатства, затворени у една несъобщителна натура (—думата *несъобщителна* употребяваме въ нейния най-широк и абсолютен смисъл—), сж мъртви за обществото. Тъзи богатства рѣдко имат значение на потенциална, скрита енергия, туй като рѣдко сж ония лица, които, изпаднали въ ролята на *мълчаливци*, биха се рѣшили да възврънат на обществото своето умствено богатство. Ако умственото богатство на мълчаливците стои мъртво за обществото, то и тѣхната доброта не отива по-далеч от това. Въ ролята имъ на чиновници тѣхната доброта има таково значение както и тѣхните познания. Този доброта е мъртва за службата имъ прѣдъ наличността на толкова сложни обществени припастива, прѣдъ които отдѣлната личност нѣма възможност да дѣйствува самостоятелно. Прѣдъ непрѣкъснатия режимъ на народното безправие, прѣдъ незачитане отъ страна на властите мнѣнията на противниците, прѣдъ постоянното стрѣмление да се убие у нашето общество духътъ на свободното мислене и свободната инициатива, въпросния интеллигентен типъ се явява само като обикновен агентъ на нетолерантната власт, а не като безпристрастен изпълнител на законите. Каква полза, наистина ще принесе добротата на единъ чиновникъ въ просвѣщенето, когато централната власт и мѣстните партийни бюра сж застанали по-високо отъ всѣкаквъ законъ? Каква полза ще принесе на народа единъ добър администраторъ, когато плановете за една реорганизация въ управлението на единъ окръгъ или околия срѣщатъ най-силна опозиция отъ централната власт посредствомъ застъпничеството на нейните мѣстни привърженици? Каква полза ще може да принесе единъ прокуроръ или сждебен слѣдователъ по въпроси, въ които сж ангажирани интересите на силния властникъ? Добрината на всички тия лица като службаци не може да принесе никому полза при отсъствието на оня духъ въ политическите учреждения, при който се зачита добротата, честността и умътъ.

При таково едно положение можемъ ли да считаме ний лицата отъ този типъ за хора съ обществени идеали? Прѣди всичко подобенъ идеалъ е една мисълъ за по-свѣтлено човѣчешко обществено отъ онова, въ което прѣбиваме; тази мисълъ обаче само при таково едно положение можемъ ли да считаме ний лицата отъ този типъ за хора съ обществени идеали? Прѣди всичко подобенъ идеалъ е една мисълъ за по-свѣтлено човѣчешко обществено отъ онова, въ което прѣбиваме; тази мисълъ обаче само при таково едно положение можемъ ли да считаме ний лицата отъ този типъ за хора съ обществени идеали.

Milory.

Има ли днесъ учителския съюзъ строго опрѣдѣлена тактика въ дѣйствиата?

В. «Съзнание» въ броятъ си отъ 22 мималий мѣсець е далъ мѣсто на една статия

700 метра подъ земята.

Още Римяните знаяли да се ползватъ отъ подземното национално богатство на Испания. Тѣ още тогава сж извличали грамадни количества сжпощни руди, които и до сега се вадятъ въ Испания. Въ днешно време Рио Тинто, Алмадия, Линаресъ и др. мѣстности сж испанските доходни подземия за европейските прѣдприемачи и капиталисти. Ротшилдъ, царя на паритѣ, е вмъкналъ въ испанските недра милиони и всѣкидневно ги подкопва за да увиди още повече своето богатство: Алмадия съ своите богати живочни мини принадлежи исклучително нему.

Поситители, които сж имали възможността да видатъ една отъ тѣзи испански мини и работитѣ въ тѣхъ, расправятъ ужасни нѣща. Намираме се въ мѣстността Линаресъ въ стрѣмнитѣ на Сера-Морена. То е една ужасна картина!

Прѣдъ насъ лежи мината Шахта. Изъ дълбочината звучатъ забъркани и глухи гласове и крѣсащи, които сж изгубили тембра на човѣшки гласове, чукание и дрънкание на търнакопи и желѣзни вериги и всичко това, катъ че се губи въ едно глухо подземно ехо. Надвесите ли се надъ това отвѣрствие изъ което излиза всичко това, вамъ ви се замайва главата и студени тръпки пронизватъ вашето тѣло.

Надъ васъ синието небе се е помрачило отъ луща на машините, който излаза на дебели, дебел черни стълбове. По-срѣдата на миото отвѣрствие има едно голѣмо чиличено желѣзо, на което сж прѣкачени синджирѣ съ малки вагонетки. Синджера поставенъ въ движение отъ особена машина спуска вагонетките на 700 метра дълбочина въ земята, гдѣто

подъ заглавие «миналата и сегашната съюзна тактика». По този въпросъ ний ще искажемъ окончателно нашето мнѣние по нататъкъ, а сега ще направимъ само нъколко кратки бѣлжки върху прѣдметната статия, съ която ний не можемъ да се съгласимъ по много въпроси. Най-напрѣдъ ще забѣлжимъ, че въпроса е криво поставенъ въ в. «Съзнание». Ако автора на статията е искалъ да оправдае чрезъ нея известна тактика въ Учителския Съюзъ къмъ властите, той би трѣбало по-напрѣдъ да си зададе питанието има ли днесъ въ Учителския Съюзъ една строго опрѣдѣлена тактика и може ли да се говори за такава? Безъ доказване на това нѣщо, цѣлото прокарано тамъ мнѣние изглежда поставено фалшива почва.

Сжществува ли наистина днесъ въ учителския съюзъ една строго опрѣдѣлена тактика?

За да отговоримъ на това питане, ний трѣба да имаме на лице много факти изъ свръшения животъ на учителския съюзъ и то факти, взети отъ отношенията на Съюза къмъ властите по спорни въпроси. Такива факти днесъ нѣма въ изобилие, туй като при сравнително нормалните врѣмена, които прѣживяваме, спорни въпроси възникватъ рѣдко и рѣдко сж ония конфликти между властятъ и Съюза, които биха показали каква е тактиката на двѣте страни. Обаче ако нѣмаме такива факти въ изобилие, ний можемъ по другъ пътъ да заключимъ каква е днешната съюзна тактика; по тоя другъ пътъ и ний ще докажемъ, че въ учителския съюзъ днесъ не може да има една строго опрѣдѣлена тактика. И наистина, съгласно съюзния уставъ за членове на организацията се приематъ всички учители, независимо отъ тѣхните убѣждения. Въ учителския съюзъ официално никоя политическа доктрина не се смѣта за прѣобладающа: слѣдов. въ него могатъ да намѣрятъ мѣсто учители съ най-различни мнѣния по всички въпроси. По тази причина тукъ вий ще намѣрите наредъ съ сподвижника на бившия десѣтченъ режимъ крайния социалъ-демократъ; наредъ съ демократа, намирате поклонника на народни и прогресивна партии, и освѣнъ туй въ учителския съюзъ има една значителна маса опрѣдѣлени, които се присъединяватъ туй къмъ едно туй къмъ друго мнѣние споредъ силите на неговия защитникъ. И туй въ учителския съюзъ има най-различни политически убѣждения. Но туй като политическото «вървие» опрѣдѣля тактиката на личността въ обществените борби и тактиката ѝ въ отношенията къмъ професионалните организации, то ясно е, че отъ различieto на съюзните членове въ политическите убѣждения слѣдва едно силно различие въ мнѣнията относително тактиката на съюза. До тукъ злото още не е голѣмо. Ако разликата тукъ бѣше само въ мнѣнията, то, както и да бжде, все би могло да се опази нѣкаква обща тактика при прѣобладаването на едно отъ тия мнѣния. Обаче, работата не се свършва съ това. По тради-

се тваратъ и наново пакъ излизатъ на повърхността на земята.

Ето що разказва единъ посетителъ:

Ний трѣбваше да се прѣобличемъ въ други дрѣхи и съ свѣтъ въ рѣка влезохме слѣдъ «caritan de la mina» въ вагонетката, която щѣше да ни отведе въ подземнето.

Слѣдъ едно леко разлиляване, тихо и медлено, като падание на стѣнъ, потънахме въ тъмнината. Кожото по-вече се спускаше, толкова по-вече стѣнитѣ ставаха по-тъмни, по-мръчни и ужасна влага дѣхаше отъ тѣхъ.

Щомъ стѣпихме на твърда почва, мисълта катъ че се помрачава и човѣкъ го обхваща единъ неопрѣдѣленъ страхъ прѣдъ тѣзи тъмни галерии. Боязливата свѣтлина на фенеритѣ едвамъ трепти изъ тъмнитѣ галерии и освѣтлява празнитѣ душки изъ чийто сводъ капатъ водни капки, като че ли земята оплаква тукощо откраднатитѣ изъ нея богатства.

Слѣдвайки нашия водачъ, опѣтихме се по едно тесна пѣтека, гдѣто ний ту се спъвахме отъ нѣкоя дъска или релси, ту потъвахме въ нечиста калъ или пъкъ нѣпрѣхме въ купича металенъ прахъ.

Най-сетнѣ стигнахме до една по-широка пѣтека, по стѣнитѣ на която блѣдѣха червени кандила, като въ единъ фантастиченъ параклисъ. Тукъ, хора, голи до пояса, ревностно чукаха по скалитѣ, като отрошваху ту малки, ту голѣми парчета рудни камани, хвърляха ги въ готовитѣ празни вагонетки, които се блѣскаха отъ други работници до главната пѣтека, гдѣто се хвърляха въ пещитѣ за понататашно работение. Всички тѣзи полуголи и испотени хора изглеждатъ като призрѣци, излизающы изъ тъмнината,

ция и по съюзни установления отдѣлнитѣ дружества сж независими отъ управителния комитетъ и отъ другитѣ дружества. Тази независимост, комбинирана съ различieto въ мнѣнията, прави възможно, што едно дружество да дѣйствува по начинъ, който не се сподѣля отъ други дружества и още прави възможно, што тия начини въ дѣйствиата на отдѣлнитѣ дружества да бждатъ толкова многобройни, колкото политически мнѣния има въ тѣхъ. Да говоримъ ли тукъ за различнитѣ интереси, за роднинскитѣ, приятелски и др. връзки, които сжщо туй указватъ влияние върху личните мнѣния за съюзната тактика, а отъ тамъ и върху независимитѣ дѣлствия на отдѣлнитѣ дружества?

Впрочемъ в. «Съзнание» самъ иде да признае въ сжщата статия сжществуване на различни мнѣния по съюзната тактика безъ да подозира, че подобно признание, при пълната независимост на дружествата, подравя изъ основа статията въ онова, що се отнася до сегашната тактика на съюза; отъ подобно констатиране логически слѣдва, че днесъ въ учителския съюзъ не може да има една строго опрѣдѣлена тактика. Най-прѣснитѣ случаи отъ отношенията на съюза къмъ министерството, именно случаитѣ съ двамата уволенни инспектори и случая съ окръжното за празницитѣ илюстриратъ твърдѣ добръ нашата мисълъ. До като едни отъ дружествата се отнесоха твърдѣ прѣдпазливо, други излѣзоха съ рѣзка критика и къмъ двата случая и показаха на министерството съ пълна откровеност истинската стойност на неговитѣ мѣрки: едни моляха, други изказваха само желание, трети протестираха, четвърти се отнесоха прѣзрително и къмъ двата случая, а нѣкои дружества не намираха даже за потрѣбно да се сбадятъ по това. Въ това цѣло различие вий не ще намѣрите и това общо, което при други случаи се е явявало въ видъ на едно недоволство, що заразява всѣки учителъ прѣдъ изгледа на една несправедливост. Тукъ не само че нѣмаше една обща тактика въ дѣйствиата на съюза, но отсъствуваше и общото недоволство.

Но ако, поради голѣмата сложностъ отъ мнѣния и идеи, учителския съюзъ като една организация отъ независими дружества не може да има една строго опрѣдѣлена тактика, то сжщото това ний не бихме могли да кажемъ за неговото управително тѣло. Комитетътъ е длъженъ да съблюдава една тактика, опрѣдѣлена нему отъ конгреснитѣ рѣшения до тогава, до като тая тактика не се отхвърли или измѣни отъ бждащитѣ конгреси. Управителния комитетъ може да съблюдава една *строго опрѣдѣлена* тактика още и поради това, че той е съставенъ отъ малко хора, които по—лесно биха могли да се съгласятъ за едно общо дѣйствие (даже и да бжде то въ противорѣчие съ конгреснитѣ рѣшения) отъ колкото седемдесетѣ съюзни дружества. Като имаме прѣдъ видъ това, ний мислимъ, че автора на прѣдметната статия би трѣбало да постави въпро-

лолѣятъ остри чукове и послѣ подъ дрънканието на веригитѣ и скърцанието на раждясалото желѣзо изчезватъ отъ ново въ тъмнината.

Никаква весела усмивка, никаквъ веселъ разговоръ се не забѣлзва между тѣзи нещастници въ продължение на 13 или 14 часа, които прокарватъ въ мината; а отровния живоченъ дѣхъ постоянно се върти надъ тѣхъ и ги задѣшва. И за всичко това тѣ получаватъ една надница отъ 2 1/2 до 3 1/2 лева. Положението на рудокопачитѣ въ Линаресъ е едно отъ най-мизерното. Малката надница и продължителната работа въ Испания е нѣщо обикновено.

Обаче, не трѣбва да се забравя, че едва ли има друга по-неблагодарна и по-опасна работа отъ тази въ една мина, особено при лошитѣ испарения и постоянната опасностъ за живота. Има мѣстности, които не сж даже прѣгледвани отъ инженера, а и материала за машини и други постройки бива не всѣкога отъ най-добрия. Туй щого много пѣти двигателнитѣ синжирѣ или нѣкои други работи се скъсватъ и така загинватъ много нещастни работници.

Ний сами трѣбваше да прѣмнемъ по една тесна дъска, която се клатеше и свързваше двѣ галерии между които имаше ужасна пропасть. По тази дъска всѣки день трѣбваше да прѣминаватъ стотини работници и то при влажния и тъменъ въздухъ: всѣка една погрѣшна стѣпка означава смъртъ. Така, прѣди два-три дена да бждемъ ний, единъ работникъ билъ падналъ отъ тази дъска и си разбилъ главата.

По късно вечеръ и сутренъ рано, още по-тъмно, виждатъ се цѣли върволици работници да минаватъ по шосето съ торбичка съ хлѣбъ и чукъ на рамо, а съ лице испито, покрито съ рани и циреи. По-

са за миналата и сегашна тактика на *управителния комитет*, а не на *съюза*; при такова поставяне на въпроса, щѣха да се извадят заключения, които, ако не друго, то поне нѣмаше да хвърлят въ недоумѣние читателитѣ на тази статия. При подобно правилно поставяне на въпроса за тактиката, щѣше да се избѣгне и това твърдѣ неделикатно отнасяние къмъ една грамадна частъ съюзни членове, които може би не сподѣлятъ възгледитѣ на официалнитѣ ръководители на съюза, но които сж давали и даватъ жертви за да укрѣпятъ тази организация. В. «Съзнание» щѣше да бже въ тоя случай по-тактиченъ и нѣмаше да прѣдизвиква неприятнитѣ нему течения къмъ борба, която въ края на краищата би костувала скжпо и на съюза и на неговитѣ ръководители, както това станѣ прѣди четири години. Ще се възвѣрнемъ.

Македонската распря.

Отъ нѣколко врѣме насамъ въ срѣдата на Македоно-Одринската Организация се е завела една отчаяна борба между нѣкои отдѣлни дружества и Върховния Комитетъ.

Причинитѣ на този антигонизмъ колкото и да се виждатъ повърхностни и лични, но тѣ все пакъ се криятъ дълбоко въ основитѣ на самата организация и характера, който се е създаде отъ самото първоначално македонско движение.

За насъ важното е само това, което се отнася до нашата страна, т. е. влиянието, което може да укаже Мак. Организация върху нашия вжтрѣшенъ политически животъ.

Че Мак. Организация се е меншала въ нашитѣ вжтрѣшни борби, че тя е била подпомагана отъ различнитѣ наши партии и правителства и че ней-сетнѣ тя е златната ябълка за нашия князь, всичко това не може да се оспорва отъ никого. То е неоспоримъ фактъ, който може да се отрича само отъ тѣзи, които искатъ да взематъ цѣлата организация въ свои ръцѣ и да я употребятъ за свой лични цѣли.

Щомъ се признае отъ всичкитѣ горното за вѣрно, то естествено поражда се въпросъ: дали ще може Македонската Организация да се отърве отъ всичко това, което е разяждало до сега? Спорѣдъ нашето дълбоко убѣждение, приднешнитѣ основи на организацията, това не може да стане. Първо, това не може да стане, защото въ нея влизатъ хора ниски и отъ различни партии, които гледатъ въ мътна вода риба да ловатъ и второ, защото, ако и нейния принципъ да е **Македония за македонцитѣ**, но членовѣтѣ на организацията сж за противното—Македония за българитѣ. Това противорѣчие може да се констатира не само въ нашия животъ, но и въ нашата журналистика. **Македония за македонцитѣ** на българска почва е само една задгранична акция

големата частъ отъ тѣхъ сж хора млади, ала приличатъ вече на остарели и прѣгърбени старци. Тамъ, въ рудницата тѣ сж развѣнчили своята младостъ и веселостъ съ скъпоцѣнатата руда. Много отъ тѣхъ още въ младенитѣ си загинватъ, други си отравятъ живота въ блиско-стоящитѣ кръми, трети се отдаватъ на прѣстѣпления и тлѣятъ изъ тъмницитѣ, а малцина сж тѣзи, които могатъ да се запазатъ и усигуратъ живота.

Обикновената история на рудоконачитѣ е почти слѣдната: дѣдото е загиналъ въ самата мина, бащата останалъ съ единъ кракъ, синътъ, послѣдната опора на семейството, въ най-цвѣтуща младостъ, въ възраста на иллюзитѣ, носи вече на своето лице печата на оловоотравянието, а погледътъ му изражава една дълбока печалъ. За него живота въ дълбочината на рудницата е една продължителна нощъ.

Ако въ подземнето на рудницата живота е непоносимъ, то не е и по-лекъ при машинитѣ и пещитѣ, гдѣто се топи рудата и се отдѣля сѣрѣброто отъ оловото.

На връщание едно дълбоко впечатление ни причини срѣщата на единъ елегантенъ пайтонъ, въ който сѣдеше още по-елегантна и хубава блондинка, притежателка на много отъ тѣзи рудници.

Съ неженъ поздравъ замина тя покрай насъ. Нейната злато-руса коса ни се виждаше като златна корона, направена отъ тѣзи мини работници, които обезобразени отъ черния прахъ ижскагъ въ недра на земята.

Съ скриванието на послѣднитѣ слънчеви лъчи изчезна и хубата дама въ черната сѣнка на ноща.....

Прѣвелъ: *Иос. Я.*

на българскитѣ политици и тази акция се по-качва толкова по-вече, колкото тя се прѣдставлява отъ самото правителство и е въ хармония съ политиката на нѣкоя външна сила.

На дали М. О. Организация щѣше да прѣдставлява такъвъ голѣмъ интересъ, ако чрѣзъ нея се не удовлетворяваха кралски корони, партийни интереси и властование и най-сетнѣ дивъ анархически тероръ. Колкото е опасенъ послѣдния, толкова повече сж вѣдни и първитѣ и то не за освободителното дѣло на македонския робъ, а за бждацето на българския народъ и за неговата политическа свобода.

Не е тайна за никого, че най-голѣмия резонъ на нашитѣ патриотически и властолюбиви партии за подържание силна постоянна войска е плячката, която прѣдставлява Македония за българскитѣ индустриалци, но това обстоятелство усилива и аспирациитѣ на българския монархизмъ и всичко това се върши за смѣтка и на гърбътъ на българския данакоплатецъ.

Ний не искаме да *огричаме* традицитѣ и историческитѣ връски, които сж съществували и съществуватъ между обитателя на Македония и гражданина на България, но тѣ въ днешно врѣме много малко струватъ и служатъ само за прокарване различни чужди интереси на народнитѣ. Това фалшиво положение на М. О. Организация и тѣзи партизански борби въ нейната срѣда докара и за бждаще ще докара цѣлата Мак. Организация въ пълна дезорганизация и лишение отъ всѣка морална сила. Днешното положение, въ което се намира организацията, налага дължността на всички тѣзи, които милѣятъ за роба, да дадатъ свършено нови основи на самата организация. Защо до тогава, догдѣто тактиката и политиката на организацията зависятъ отъ волята на личността, нѣма да помогне въ нищо на цѣлѣта, а само ще вреди както на самото дѣло, тѣ сжщо и на нашия политически животъ.

Организацията не трѣбва никога да забравя, че тя се намира въ една свободна страна, която се управлява отъ закони и международни задължения, а тѣ сжщо да не забравя, че тя не може да бже проводникъ на тази или онази политическа партия или носителъ на кралска корона за княза. Тази Мак. Организация може да бже само една морална и материална подкрѣпа на вжтрѣшната Мак. Организация, която дѣйствително ще подготви свободата на роба.

Дали ще може да се постави М. Организация у насъ на такава почва, бждацето ще ни докаже; но крайноститѣ между, които се люшка днешната организация, не ни даватъ никакви надѣжди. Напротивъ, едно расцѣпление е неминуемо, ако самата организация не иска да прѣмине своя животъ въ безполезни борби, лични амбиции и вражди. Расцѣплението е захваното и то се явява необходимо, всѣко едно негово критикувание е безполезно, защото борбата се води между една кралска корона и една безконтролна организация, която въ своето дѣйствие забравя и себе си.

За насъ по е важна вжтрѣшната работа въ Македония и тази организация, която се е зародила тамъ, отколкото распритѣ и виковетѣ на тази М. Организация, коитѣ се намира въ свободна България и служи за различни княжески и партийни аспирации. За насъ спасението се намира само въ това обстоятелството: вжтрѣшната Мак. Организация да скжса единъ пжтъ за винаги своитѣ свѣрски съ всѣкаква организация въ България, защото тогава всѣки ще знае своята работа и ще подсѣче апетититѣ на много честодлюбци, които сега експлоатиратъ съ свѣтото освободително дѣло.

Константиновъ.

Дописки и рѣшения.

По случай безаконията и произволитѣ, на които сж подложени учителитѣ отъ Шум. Окръжгъ и безчувствието, което сж срѣщнали въ съюзния органъ, получихме за обнародване слѣдующата резолюция взета отъ Шум. Уч. Д-во:

1) Изказва своето дълбоко съжаление къмъ Управителния Комитетъ на Съюза за бизучастието и незаинтересоваността му къмъ всичко, що се извърши отъ училищнитѣ власти въ Шуменския Окръжгъ за смѣтка на учебното дѣло и сдруженитѣ учители;

2) Изказва съжаление къмъ Редакцията на съюзния органъ в. «Съзнание», за гдѣто се отнася съ недовѣрие къмъ едни официално испратени свѣдѣния, а е дала повече вѣра на частни лица и на министерството, което става главенъ виновникъ за безаконията като ги сакционира; съжбяла сжщо тѣй, че въпрѣки едно конгресно рѣшение, което разрѣшава тоя въпросъ, редакцията е отказала да ги помѣсти въ съюзния органъ;

3) Натовазва се настоятелството да допълни направеното изложение съ прибавка на новитѣ факти, станали слѣдъ датата на испрачението му—28/ХІІ 901 г. — Дружеството настоява изработеното отъ настоятелството изложение да бже помѣстено въ «Съзнание» безъ измѣнение и съкращение.

Резолюция.

Видинското Околийско Учителско Дружество «Животъ» въ засѣданието си на 23. декември т. г. като разгледа окръжното на Министерството на Народното просвѣщение подъ № 12680 отъ 13. октомври т. г. и като взе прѣдъ видъ:

1) Че окръжното въ духа си противоречи на § 17, 18, 67 и 68 отъ Инструкцията за управлението и уредбата на основнитѣ училища, споредъ които учителътъ може да разполага, както иска съ извънкласното си врѣме, както съ Великенската и Коледна ваканция — слѣдователно е незаконно.

2. Неискрени сж мотивитѣ на министра на Народното Просвѣщение, когато излиза отъ съображението, какво ченѣкои учители злоупотѣблявали съ положението си, като сж отсжтствали прѣзъ учебнитѣ дни, защото за простѣжитѣ на подобни учители има ясно опрѣдѣлени наказания въ съществуващитѣ закони и правилници.

3. Че не съ приковането на учителя въ мѣстоучителстването му може той да се направи добъръ общественъ дѣецъ и ратникъ за народното просвѣщение, а напротивъ, когато разполага съ свободното си врѣме да го оползотвори, както той разбира, за народната просвѣта, и което врѣме министерството нѣма право да урежда.

4. Че приковането на учителя въ мѣстоучителстването му, далечъ отъ да бже полезно, може въ висша степенъ да бже вѣдно, като изолира учителя отъ срѣда и условия, посрѣдъ които той може да почерпи важната за неговата просвѣтителна дѣятелностъ храна.

РѢШИ:

Намира помѣнатото окръжно за незаконно; затова нѣма да се подчини на него.

Отъ дружеството.

Женско недѣлно училище

въ с. Джулюница

Въ с. Джулюница, Горне-Орѣховска околия, освѣтъ мжжко вечерно, отворено е и женско недѣлно училище. Училището е отворено още на 4 Ноември т. г. Редовнитѣ занятия слѣдватъ редовно и успешно. Всѣка недѣля основното училище се пълни отъ селскитѣ моми на възраст отъ 14 до 20 години. Училището за сега посѣщаватъ 58—60 момичета, всички почти грамотни, свършили отъ II до V и VI отдѣление по-рано. За сега се прѣподаватъ само тия прѣдмети: четене, смѣтане, стопанство и хигиена. Лекциитѣ по стопанство и хигиена се цѣржатъ отъ учителитѣ на народенъ езикъ, достѣпенъ за ученичкитѣ. Занятията почватъ сутринъ обикновено отъ 10 часа и траятъ до 1. По-рано не може, защото къщната работа не позволява на момичетата да се събиратъ.

До сега сж четени тия статии и разкази: «Таласма» отъ К. Величковъ, «Тошо» отъ М. Георгиевъ, «Иде ли?» отъ Ив. Вазовъ, «Не било магия» отъ Мирча, «Селскитѣ седѣлки като огнища на разврата», «чистота въ къщи», «какво влияние има чистия въздухъ и свѣтлината върху здравето на човѣка», «Плашенето на дѣцата съ самодиви и караконджели» и разказа «На гости у Баба Хаджийка». Обикновено се зафаца съ разказъ, слѣдъ него иде другата работа; смѣтане (практически задавки, взети изъ кръжгъ достѣпенъ за ученичкитѣ), четене или бесѣда върху домакинството, възпитанието на дѣцата или върху хигиена и най-послѣ се свършва съ пѣсенъ.

Такова е въ общи цѣрти Джулюнското женско недѣлно училище.

Другъ пжтъ ще дадемъ свѣдѣния за вечерното училище и за селското читалище «Пробуждане».

Гара Джулюница,
19 Декември 1901 г.

Съобщаватъ:
Селскитѣ учители и учители.

Х Р О Н И К А.

Финансови нередовности. Безъ да е получилъ нѣкаква заповѣдъ отъ своето началство, пристава Ракитски издалъ срѣщу съсѣда си Стаевски единъ червенъ листъ на сума 51 л. 22 ст. за пжтна повинностъ. По справка указало се, че дългътъ на Стаевски за пжтна по-

виност е билъ всичко 8 лева. Интересно би било да се знае, какво щеше да направи Ракитски съ излишната сума 43 л. 22 ст., ако Стаевски не беше се сътил да дири справки, а внесеше направо исканата сума 51 л. 22 ст. Сигурно тази сума щеше да потъне въ нѣкой бездѣнень джобъ. За сжция приставъ ни разказватъ, че миналата година искалъ да ексукутира едно семейство за нѣкакъвъ патентъ отъ 1898 год., когато се указало, че обложеното съ данкъ лице било умрѣло 10 години прѣди това.

Намъ ни сж извѣстни и други факти, които уличаватъ този приставъ въ пристрастие къмъ всички, които сж имали нѣкакви частни разправии съ него или съ домашнитѣ му.

Не ще бжде злѣ, ако по-горнитѣ финансови власти се заинтересуватъ съ тѣзи случаи и взематъ потрѣбнитѣ мѣрки за да се не повтарятъ тѣ за въ бждаще.

Отъ нѣколко врѣме насамъ въ Шуменски Окржгъ у-ля Т. Димитровъ е подхвърленъ на всеразлични гонения, догдѣто най-подирѣ е затикамъ въ с. Ялжиларъ. Пръвъ пжтъ е уволненъ безъ мотиви отъ Окр. Учил. Съвѣтъ, но прѣмѣстенъ отъ Министерството въ Прѣславъ, а сега отъ тамъ е задигнатъ за с. Ялжиларъ. Казватъ, че това се вършило по волята на нѣкой си инженеръ. Дали и сега частни лица се мешатъ въ училищнитѣ дѣла? Иматъ думата компетентнитѣ власти.

Каравеловъ въ своя «Прѣпорецъ» се е расърдилъ много на своитѣ довчерашни съюзници прогресиститѣ. И има право човѣка. Прогресиститѣ освѣтъ, че омаскариха Демократическата партия, но най-подирѣ я оставиха и съвсемъ на сухо. Демократическата партия сега не прѣдставлява нищо друго, освѣтъ остатки отъ древното величие, когато Прогресивната прѣдставлява царското величие и изпълнява ролята на княжески лакей.

Отъ Свищовъ ни съобщаватъ много лоши работи за Окржж. Инспекторъ Г-нъ Урумовъ и главния у-ль г-нъ Русковъ. Ний мислимъ, че тѣзи господа, вмѣсто да удовлетворяватъ своитѣ лични амбиции чрѣзъ учебното дѣло, щѣха много добрѣ да направатъ, ако съблюдаваха точно законитѣ и инструкциитѣ, чиито изпълнители се явяватъ тѣ. Не ще бжде зле, ако г-нъ Урумовъ освѣтли общественото мнѣние, а и самото министерство се по-заинтересува за тази работа. Напримѣръ, вслѣдствие на тѣзи лични амбиции сега училището «Ферде-нандъ I» не само че е останало безъ главенъ учителъ, но и безъ всѣкакви пособия.

Както ни пишатъ отъ София новитѣ законодателни избори ще бждатъ по всѣка вѣроятностъ къмъ 24 Февруарий т. г.

Отъ друга страна в. «България», органъ на настоящето правителство, обещава, че ще бждатъ свободни, навѣрно «както до сега». Ще видимъ.

Онзи день, срѣщо Новата Година, когато софийската бюрократия и министритѣ сж празнували въ Славянска Бѣседа, Министра на Финансиитѣ Сарафовъ е провъзгласилъ тържествено княза за почетенъ членъ на Бѣседата. Ний се удивляваме защо не направатъ сжщото и другитѣ читалища и дружества по широката България. Вижда се, че у тѣхъ липсва патриотизмъ. Пусто лакейство!

Въ с. Кутово (Видинско) е билъ назначенъ прѣди мѣсець и половина за волнонаемъ учителъ *Никола Х. Цановъ* съ недовършено духовно образование. За да видятъ читателитѣ, какво грозно пристѣпление е извършено съ назначаванieto на въпросния учителъ, ний ще имъ съобщимъ само, че той съ присжда отъ 12/V 1899, издадена отъ Видинския Окр. Сждъ по углавото дѣло № 721/98 год., е билъ осжденъ на 1 1/2 година тъмниченъ затворъ за лъжливо свидѣтелствуване по едно бракоразно дѣло. За да се прѣдизвика разводъ въ едно семейство Никола Х. Цановъ свидѣтелствувалъ подъ клетва въ митрополията, че блудствувалъ съ съпругата на видински гражданинъ, поради което обидената жена се оплакала на прокурора и сжда разрѣшилъ дѣлото по горѣуказания начинъ. Никола Х. Цановъ е апелиралъ дѣлото. Оба-

че, както и да се разрѣши работата му въ повиспата инстанция, фактътъ, че той е извършилъ едно пристѣпление е неоспоримъ. Ако бжде оправданъ по горнята присжда, това ще рече, че той дѣйствително е извършилъ пристѣплението съ жената; ако ли пакъ присждата бжде потвърдена това ще рече, че той трѣба да лежи въ затвора за лъжливо заклеване. И въ едина и въ другия случай той не може да бжде учителъ и ний се чудимъ само какъ училищната инспекция се е съгласила да има такъвъ невъзможенъ човѣкъ въ числото на своитѣ служащи. Нима училищната инспекция такова понятие има за честъ и достолюбие, че е допуснала да се назначи въ Кутово човѣкъ, замѣсенъ въ такава безобразна афера? Нима толкова вече се свършиха добритѣ кандидати, че за възпитанието на дѣцата е трѣбвало да се прибѣгне до услугитѣ на лица, които утрѣ ще влѣзатъ въ затвора или, още по-лошото, гърху челото на които ще легне позора на едно пристѣпление срѣщу добритѣ нрави? Каква по-страшна обида би могла да нанесе на населението една училищна власть отъ това да праца за негови възпитатели криминални типове и най-сетнѣ каква по-голяма обида може да се нанесе на учителитѣ въ Видинска околия отъ това да приематъ за свой колега една подобна личностъ?

Нека забѣлѣжимъ, че това възмутително назначение е било възможно да се прокара само слѣдъ уволнението на бившия видински инспекторъ В. Тодоровъ.

Плѣвен. Окр. Учил. Съвѣтъ е отхвърлилъ исканieto на Министерството да се наложи строго наказание на учителитѣ въ с. Махлала, за които бѣхме писали по-рано въ «Н. Струя». Учителитѣ сж биле оправдани; съ подобно рѣшение Окр. Учил. Съвѣтъ е извършилъ актъ отъ виша справедливостъ, като не е допусналъ да се уволняватъ учителитѣ по партизански прищевки и по недоказани обвинения.

Учителския съвѣтъ при Плѣвенскитѣ основни училища е отхвърлилъ прѣдложението на училищната инспекция за отваряние вечерни училища въ гр. Плѣвенъ. Като хроникираме тоя фактъ съ прискрѣбие, ний не можемъ да разберемъ, какво сж искали да постигатъ основнитѣ учители съ отбѣгване отъ тая толкова полезна работа. Това е първия случай, гдѣто ролитѣ се промѣнятъ: инспекцията да се грижи за народното образование чрѣзъ вечерни училища, а учителитѣ да правятъ опозиция на това.

Спорѣдъ новото приборяване за напрѣдъ България ше има 189 души народни прѣдставители, вмѣсто 169, както бѣше до сега. Плѣвенския окржгъ ше даде 15 души, а само Плѣв. Околия 4 Народни избраници.

Вѣстникарски нрави.—Получихме отъ редакциитѣ на нѣкои списания и вѣстници обявление съ «открива се подписка» за напечатване. Ний явяваме на тѣзи господа, че прѣди да испращатъ обявления, трѣбва да испроводатъ своитѣ издания.

КНИЖНИНА

Получи се въ редакцията

- 1) Сп. «Общо Дѣло» № 7 Декемврий
- 2) «Нашъ Животъ» к. 3. Януарий.
- 3) Сп. «Учитель», к. X. Декемврий
- 4) Издания на Г. Бакаловъ — Варна.
  - а) Великитѣ уюности отъ М. Тутанъ — Барановски—1902.
  - б) Истинския ликъ на Християнството отъ Ивъ Гуйо — 1902.
  - в) Свободна любовъ отъ Шорлъ Алверъ—1902.
  - г) Първобитното Християнство отъ Фр. Елгелъ—1902
  - 5) Издание на К. Евстатиевъ — Варна.
- Викторъ Анри—Етюди по психология и педагогика. I. Въспитание на паметта
- Прѣведе отъ оригинала: Ив. Тодоровъ — 1902.

Прѣпись.

Плѣвенский Окржженъ Сждъ.

опрѣдѣление

№ 1451

Плѣвенский Окржженъ Сждъ въ распорѣ-
Плѣвенъ, Печатница на Т. Хр. Бърдаровъ.

дително засѣдание на 7 Ноеврий хилядо и деветстотинъ и първа година въ съставъ: Прѣдсѣдателств.: чл. Рапо П. Георгиевъ, Членове: Петко Георгиевъ и Хр. Ив. Генчевъ при Подсекретаря Мар. М. Марковски и при участие на зам. Прокурора Г. Ив. Стоманяковъ, слуша доложеното отъ члена П. Георгиевъ, заявление и съставения отъ Прѣдсѣдателя на сжда на 1-й Юний т. г. актъ, съ койго Петко Трифоновъ и сжпругата му Лида Петрова, отъ с. Крушовица, молятъ усиновяванието на Никола Лачовъ отъ с. Дърманци, живущъ въ с. Крушовица.

Сжда, слѣдъ ислушвание доклада и заключението на прокурора,

ОПРѣДѢЛИ:

Допуца усиновяванието на Никола Лачовъ, отъ с. Дърманци, а сега живущъ въ с. Крушовица, отъ Петко Трифоновъ и сжпругата му Лида Петрова отъ с. Крушовица.

На първообразното подписаха: Прѣдсѣдателствующий чл. Р. П. Георгиевъ, членове: П. Георгиевъ, Хр. Ив. Генчевъ и приподписалъ подсекретаръ: М. Марковски.

Вѣрно:

Прѣдсѣдателъ: **В. Аврамовъ**
Секретаръ: **Т. Бояджиевъ.**

Обявления отъ Сжд. Пристави.

№ 12470

Извѣстявамъ, че 31 день отъ деньтъ на послѣдното двукратно публикуване настоящето въ В. «Нова Струя» ше се продаватъ на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Плѣвенъ слѣдующитѣ недвижими имоти, находящи се въ Торненското землище, а имено:

- 1) Нива «Жълковъ Геранъ» 7 декара 2 1/2 ара оцѣн. за 36 лева.
- 2) Нива «Бейското» 5 декара — 25 лева;
- 3) Нива «Бейското» 3 декара — 15 лева;
- 4) Нива «Джбнишкото» 10 дек. 2 1/2 ара — 50 лева.

5/ Нива «Бейското» 4 дек. 7 1/2 ара—25 лева;
6) Ливада «Селището» 6 дек. 2 1/2 ара — 32 л.
Горнитѣ имоти пронадлѣжжтъ на покойния Гершо Цановъ отъ с. Търнене, не сж заложени, продаватъ се по възисканието на Пжшо Игнатовъ отъ с. Село за 25 л. 50 ст. лихвитѣ и разноснитѣ по изпълнителния листъ № 2072 на 1 Плѣвенский Мироний Сждия.

Надаванието ше почне отъ първоначалната оцѣнка.

Разглѣждане книгата и надаванието може да става всѣки присжтственъ день въ канцеларията ми. гр. Плѣвенъ, 28 Декемврий 1901 год.
Дѣло № 516/901 год.

1—2

Сждебенъ Приставъ: Ив. Цоковъ.

№ 11970

Извѣстявамъ, че 31 день отъ деньтъ на послѣдното двукратно публикуване настоящето въ В. «Нова Струя» ше се продава на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Плѣвенъ слѣдующий недвижимъ имотъ находящи се въ землището на с. Орѣховица, а имено:

Ливада «Долнитѣ ливади» отъ около 40 декара, оцѣнена за 400 лева;

Горний имотъ принадлежи на Трифонъ Руйковъ отъ с. Крушовени не е заложени продава се по възисканието на Пено Геновъ отъ Плѣвенъ за 1258 лева, лихвитѣ и разноснитѣ по изпълнителния листъ № 3598 на Плѣвенский Окржженъ Сждъ.

Надаванието ше почне отъ първоначалната оцѣнка.

Разглѣжданието книгата и надаванието може да става всѣки присжтственъ день въ канцеларията ми. гр. Плѣвенъ, 8/XII 1901 год.
Дѣло № 440/901 год.

2—2

Сждебенъ Приставъ: Ив. Цоковъ

№ 11971

Извѣстявамъ, че 31 день отъ деньтъ на послѣдното двукратно публикуване настоящето въ В. «Нова Струя» ше се продава на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Плѣвенъ слѣдующий недвижимъ имотъ, а имено:

1) Кжца въ с. Махалата «Главната улица» направена отъ керпичъ, покрита съ кермиди съ 4 отдѣления и дворъ 1 декарь, оцѣнена за 100 лева;

Горний имотъ принадлежи на Петко Ивановъ отъ с. Махалата не е заложени продава се по възисканието на Пено Геновъ отъ Плѣвенъ за 671 лева, лихвитѣ и разноснитѣ по изпълнителния листъ № 5006 на Плѣвенский Окол. Мир. Сждия.

Надаванието ше почне отъ първоначалната оцѣнка.

Разглѣжданието книгата и надаванието може да става всѣки присжтственъ день въ канцеларията ми. гр. Плѣвенъ, 8/XII 1901 год.
Дѣло № 1066/99 год.

2—2

Сждебенъ Приставъ: Ив. Цоковъ

Отговорникъ: Т. С. Булановъ.